

гани в учебниците за българските училища (Антонов, А., Иванова, С., Карамихова, М. Записки по история на България за 5 клас (първа част). Одобрено от МОН., София, 1992, „Булвест 2000“, стр. 17) е избран един от най-неудачните варианти на популярната легенда „Как Господ раздал късметите на народите“ (циганите са обречени на просия и сиромашия), въпреки наличието на десетки други, много по-добре звучащи по отношение на циганите, варианти. По този начин негативните стереотипи по отношение на циганите се утвърждават масово и от най-ранна възраст, при това със средствата на официалните институции. — бел. ред.

36. В България е широко разпространено ограниченото, в чисто антропологичен аспект тълкуване на понятието „раса“ (напр. изводът, че спрямо циганите не може да има расова дискриминация, защото те не са „друга раса“). Във всички международни документи (на ООН, Съвета на Европа, ЕИО, СССЕ и т.н.) обаче е прокаран ясно и недвусмислено принципът, че всяка дискриминация по произход (национален, етнически и т.н.) е *per se* расова дискриминация. — бел. ред.

37. Тази аналогия е в известен смисъл спорна, тъй като ситуацията в бившите социалистически страни на Източна Европа е доста по-различна. В резултат на държавната политика тук се създаде един, макар и сравнително ограничен, слой циганска интелигенция — десетки хора с висше образование, с научни степени и престижни професии — нещо немислимо за страните в Западна Европа, където като цяло циганите с някакво що-годе прилично образование се броят на пръсти (и доколкото ги има, в голямата си част са емигранти от Източна Европа). Друг въпрос е обстоятелството, че циганската интелигенция в Източна Европа беше само върхът на айсберга, който прикрива една огромна маса от хора с многобройни проблеми. — бел. ред.

38. За съжаление в България твърдо господства третата, сегрегационна тенденция, при това в много по-остри форми — не „цигански паралелки“, а цели „цигански училища“, в които учат близо половината от циганските деца у нас. Част от тези училища до скоро бяха даже със специален статут, т.нар. „Основни училища със засилено трудово обучение“, но неговото отменяне и